

Magyar Csendőr

Csendőr! Hűn szeresd hazádat!
Ne ember oltsa ezt beléd,
Hanem egy ezredéves múlt,
Egy ezredéves büszkeség.

Csak nézd: a megtépett térkép
Mint anya édes gyermekét
Átölel, csókol, hitre bír
És szent akarást önt beléd.

Érezed, hogy int a Kárpát,
Hörög a Vág, a Maros bög:
Hogy legyen úgy, hogy legyen úgy,
Hogy legyen úgy, ahogy előbb.

E maradék csonka földet
Jó munkával csak úgy mented,
Ha hazádat magasztalja
Könnyhullásod, féri tettet.

A bűnt üzve, a jót védve
A becsület csak így vezet,
Így hagysz késő utódokra
Mocsoktalan "csendőr" nevet.

Ha az öklöd összeszorul
S úznak, hajtnak gyilkos vágyak
Nyugat, Észak, Kelet, Délen
Álmaink valóra válnak.

Akkor lesz csak feltámadás!
S a példád mint rakétafény
Hajnalt hintesz a vak éjbe
S új époszt zeng a költemény.

Voltál s legyél ezüst abroncs
Hargitától a Lajtáig,
A Krivántól Adriáig
Ezüst abroncs, ezüst abroncs
Mindhalálíg!

vitéz Gereöffy Géza
Csendőrségi Lapok, 1937. augusztus 1.